

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4034/2023
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужила АА из ..., село ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Нина Ранковић, адвокат из ..., против туженог Образовно васпитног центра „Осечина“, са седиштем у Осечини, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2732/23 од 13.07.2023. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2732/23 од 13.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2732/23 од 13.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2732/23 од 13.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 465/21 од 30.11.2022. године, исправљена решењем истог суда П1 465/21 од 30.03.2023. године, у ставовима првом и другом изреке, у усвајајућем делу става трећег изреке и у ставу четвртом изреке, којима је обавезан тужени да тужили АА за период од 01.06.2018. године закључно са 31.08.2019. године, а тужилама ББ и ВВ за период од 24.06.2018. године закључно са 31.08.2020. године, на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде, исплати одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у ставовима првом, другом и у усвајајућем делу става трећег изреке првостепене пресуде, као и да им на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 163.690,41 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет спора је потраживање накнаде зараде у висини од 10% за додатни рад и подршку са ученицима који наставу похађају по индивидуалном образованом плану – односно ИОП програму. Нижестепени судови су узели у обзир да је један од циљева редовног васпитно - образовног система и инклузија, односно укључивање у тај систем и деце са тешкоћом у развоју, те да је у конкретном случају неопходно шире, системско и циљно тумачење Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама (“Службени гласник РС” бр. 44/2001...58/2014), уз њену примену и на конкретну ситуацију у којој су тужиле у оквиру редовне основне школе, радиле и са ученицима ометеним у развоју. Из наведених разлога нижестепени судови су на основу члана 3. став 1. тачка 4. Уредбе, усвојили тужбени захтев и обавезали туженог да тужилима исплати разлику у плати до увећања за 10% за спорни период, имајући у виду да питање права на увећање зараде наставницима одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи као и примена Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права. Уз ревизију нису приложене другачије пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би оправдавале потребу да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1.и 3.).

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.06.2021. године. Тужиље се у спору налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП, због чега се вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује према вредности предмета спора односно главног захтева сваке од тужиља засебно. Вредност предмета спора највишег побијаног дела правноснажне пресуде је 126.808,31 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на сваку од тужиља не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**